

[Birgith Mogensén]

Derfor afviser CD beslutningsforslag nr. B 111.

Tinning (VS):

Der er vel egentlig to sider ved det foreliggende beslutningsforslag: dels 6 forskellige forslag til forbedring af pensionisternes vilkår, som koster mere eller mindre, dels spørgsmålet om finansiering af en eventuel realisering af forslagene.

Jeg vil godt starte med finansieringssiden, fordi jeg er lidt træt dels af den megen snak om den sociale pensionsfond, dels af regeringsordførernes bemærkninger om den sociale pensionsfond, det her med, at man ikke kan bruge de samme penge to gange. Realiteten er jo desværre, at formålet med den sociale pensionsfond for længst er blevet tilsidesat.

Tanken med at lave den sociale pensionsfond var, at man skulle have en eller anden slags tillægspension. Vi har adskillige gange forgæves forsøgt at få at vide, hvad tillægspension overhovedet er for en dims. Det er der nemlig ikke nogen i det her land der ved noget om. Men vi fik dog en tidligere socialminister til at sige så meget som, at formuleringen af lovens bestemmelser peger i retning af en ordning, hvor tillægspensionen ydes med ensartede beløb til alle pensionister. Og det er der jo ikke tale om, hverken når vi snakker delpension, eller når vi snakker nogle af de forslag, der ligger her fra socialdemokratiet, eller når vi snakker alle mulige andre forslag, hvor man allerede har vedtaget at bruge pengene fra den sociale pensionsfond. Der var forbedring af varmhjælpen, og der var boligydelsen, osv. Jeg mener, at hele den dér diskussion om den sociale pensionsfond og så finansieringen af forbedringen af pensionisternes situation skal skilles. Det vil også gavne socialdemokratiet i høj grad.

Jeg vil godt ganske kort – der er jo ingen grund til ligefrem at vade rundt i det, men sådan et par skridt synes jeg dog at der er grund til at tage – minde om, at der jo altså var engang, nemlig i 1981, hvor man vedtog, at den tredje fase af udbetalinger fra den sociale pensionsfond fuldstændigt skulle ophæves, og hvor man vedtog, at den anden fase ikke skulle komme i 1982, som man egentlig havde planlagt, men spredes ud over

1982–1985. Det var dengang, man også sagde, at man stoppede indbetalingerne til fonden, og det gjorde man på den måde, at man fortsatte indbetalingerne, men bare i statskassen, og det var socialdemokraterne jo som bekendt med til.

Så vil jeg også godt minde om hr. Erik B. Smiths ordførerindlæg den 15. oktober 1985 under førstebehandlingen af regeringens forslag om delpension. Da sagde hr. Erik B. Smith – jeg citerer fra sp. 692:

»Vi mener, at den sociale pensionsfonds midler, de, der er tilbage, rettelig tilhører dem, der er alderspensionister. Og hvis man ikke vil give disse midler til dem, så synes jeg, man skal sige det.«

Det vil man ikke, hvis man læser socialdemokratiets forslag, eller rettere: det vil man godt, men man vil også give dem til alle mulige andre, som ikke er alderspensionister. Og jeg tror, at det er klogt at sige: ja men i spørgsmålet om den sociale pensionsfond er der blevet snydt og bedraget, så vandet driver, over for landets pensionister. De, der har gjort det, siger det selvfølgelig, når de bliver tvunget til det. Herinde lader man som ingenting, men realiteten er, at man udstedte løfte på løfte, og at man løb fra stort set dem alle sammen. Sådan er det, og skulle der rettes op på den sag, så skulle vi gå mange år tilbage, faktisk tilbage til den oprindelige beslutning, og så sige: nu starter vi forfra, og så giver vi pensionisterne den tillægspension, vi stillede dem i udsigt i 1970.

Sådan bliver det selvfølgelig ikke, før VS bliver regeringsparti, måske – og det varer jo nok nogle år. Indtil da synes jeg vi skal nøjes med at diskutere, om de forslag, som foreligger her fra socialdemokratiet, er gode. Så gennemfører vi dem selvfølgelig. Og så er jeg ret ligeglad med, om det radikale venstre og regeringspartierne sidder og fedter med at bruge de her penge fra fonden til denne her delpension, som heller ikke har noget med fondens formål at gøre.

Om de konkrete forslag, der foreligger fra socialdemokratiet, vil jeg sige, at vi er enige i dem alle. Jeg vil ikke gå ind i en detaljeret diskussion af, om man muligvis kunne have fundet et punkt 7, hvor vi kunne have taget fat om et mere centralt problem end de 6, man nu har taget fat på. Det mener jeg nu ville være det rene småtteri.